

допомогою методів якісної статистики (тобто, через оцінки та очікування економічних агентів, які приймають інвестиційні рішення) [3].

Оцінка інвестиційної привабливості окремого підприємства є поєднання частини попередньо зазначених елементів із врахуванням інтересів інвесторів та специфіки функціонування кожного конкретного господарюючого суб'єкту.

Отже, методика оцінювання інвестиційної привабливості є об'ємною та багатогранною. Вона охоплює чимало розрахункових процедур, що базуються на широкому колі факторів та елементів. Тому для оцінки даної характеристики країни, регіону, галузі, підприємства варто підходити з чітким розумінням всіх аналітичних та оціночних нюансів.

Список використаних джерел:

1. Бланк И. А. Инвестиционный менеджмент / И. А. Бланк. – К. : МП «ИТЕМ» ЛТД, «Юнайтед Лондон Трейд Лимитед», 1995 – 448 с.
2. Валинурова Л. С. Организация инвестиционной деятельности в отраслях промышленности : монография / Л. С. Валинурова. – М. : Палеотип, 2013. – 80 с.
3. Гайдуцький А. П. Методологічні аспекти інвестиційної привабливості економіки / А. П. Гайдуцький // Регіональна економіка. – 2015. – №4. – С. 81-86.
4. Цопа Н. В. Особенности оценки инвестиционной привлекательности регионов / Н. В. Цопа // Науковий вісник : Фінанси, банки, інвестиції. – 2017. – №1. – С. 56-59

НЕОБХІДНІСТЬ СТВОРЕННЯ АУДИТОРСЬКОГО КОМІТЕТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

*Рябчук О. Г. канд. екон. наук, доцент, Хмилівський М. В. студент
Університет державної фіскальної служби України*

Перехідна економіка зумовила необхідність підприємствам формувати свою організаційну структуру таким чином, щоб вона була спрямована на досягнення певної мети. Відповідно, управління підприємством в умовах ринкової економіки складніше, внутрішні економічні процеси підприємств є нестабільними, оскільки піддаються впливу факторів зовнішнього і внутрішнього середовища, значних коливань фінансових процесів, притаманних сучасним умовам ринкової економіки. Внаслідок цього виникає потреба у створенні спеціалізованих підрозділів контролю за діяльністю підприємства – таким підрозділом є аудиторський комітет.

Метою даного дослідження є обґрунтування необхідності створення аудиторського комітету на підприємстві та надання пропозицій щодо удосконалення його діяльності.

Проблемами надійності публічної фінансової звітності та удосконалення роботи аудиторських комітетів займалися як зарубіжні науковці: Дж. Лоббек, І. Р. Ніколаєв, Г. Б. Полісюк, Я. В. Соколов, У. Т. Торнхіл, Дж. Т. Уеллс, так і вітчизняні вчені: М. Т. Білуха, М. Ю. Брюханов, М. О. Виноградова,

Г. М. Давидов, Н. І. Дорош, Л. І. Жидеєва, П. О. Куцик, О. А. Петрик, В. О. Шевчук та інші.

Аудиторський комітет є постійно діючим консультативним робочим органом, створеним при Наглядовій раді, та являє собою орган з нагляду, ціль якого полягає в забезпеченні надійності та результативності системи внутрішнього контролю, процесів управління ризиками і контролю, повноти та достовірності фінансової звітності [1].

Діяльність та функції аудиторського комітету регулює стаття 34 Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» від 21.12.2017 № 2258-VIII [2].

Аудиторський комітет займає вагоме місце у діяльності будь-якого великого підприємства, місією якого є: нагляд за повнотою та достовірністю фінансової звітності; нагляд за надійністю та ефективністю загальної системи внутрішньокорпоративного контролю; нагляд за незалежністю зовнішнього та внутрішнього аудиту; нагляд за процесом забезпечення дотримання законодавства та Кодексу корпоративної етики компанії.

Метою функціонування діяльності аудиторського комітету є сприяння Наглядовій раді у виконанні обов'язків з нагляду за діяльністю виконавчої дирекції на підставі координації внутрішнього та зовнішнього контролю й захисту прав усіх груп акціонерів (власників) [2].

Також важливим питанням є склад аудиторського комітету. Відповідно до міжнародного досвіду за рекомендаціями Спеціальної Вищої комісії з аудиторських комітетів оптимальний склад аудиторського комітету становить від 3 до 5 осіб. Персональний склад – невиконавчі директори корпорації, які є власниками не більше 5% акцій, що мають знання в області відповідного бізнесу, ризиків і механізмів контролю компанії, бухгалтерського обліку та управління фінансами, здатності пропонувати нові або альтернативні рішення і вносити конструктивні пропозиції. Строк повноважень членів аудиторського комітету від одного до трьох років з можливим перепризначенням на повторний строк.

Серед інших ключових передумов запровадження аудиторського комітету такі: суттєва підтримка та прийняття вищим керівництвом держави ідеї важливості незалежної точки зору; незалежний головуєчий аудиторського комітету, спроможний забезпечити надання професійних порад керівництву в прийнятний для них спосіб; двоє (щонайменше) незалежних зовнішніх членів аудиторського комітету, завданням яких є лише надання справедливої оцінки та рекомендацій; бажання вищого керівництва забезпечити підтримку та впровадження реформ у сфері фінансового управління, запропонованих аудиторським комітетом [3, с. 29]:

Створення Аудиторського комітету дозволить підприємству проводити відбір (а також затвердження – в залежності від покладених функцій) аудитора, без залучення Наглядової ради.

Отже, провівши дослідження функціонування аудиторського комітету, можна сказати, що загалом процес створення аудиторських комітетів є складним, а досвід свідчить, що їх роль стосовно надання незалежних та

об'єктивних рекомендацій керівництву може бути використана неправильно чи обмежено.

Унаслідок цього існує ризик того, що очікувані зміни із запровадження аудиторських комітетів будуть поверхневими, косметичними й утворять додатковий бюрократичний елемент, а результати будуть контрпродуктивними. Аудиторські комітети не повинні запроваджуватися, якщо для цього немає передумов.

Список використаних джерел:

1. О. Рубитель. Аудиторський комітет як важливий орган нагляду. Информационное агентство ЛІГАБізнесІнформ : веб-сайт. URL: <https://blog.liga.net/user/orubitel/article/32854>

2. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність : Закон України від 21.12.2017 № 2258-VIII / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2258-19>

3. Аудиторські комітети у державному секторі / Національна академія фінансів та економіки Міністерства фінансів королівства Нідерландів, Європейський інститут державного управління та аудиту. Київ. 2014. – 58 с.

ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

Сабліна Н. В., канд. екон. наук, доцент, Бурма Є. С., магістр, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

Управління фінансовою безпекою (далі – УФБП) являє собою процес у життєдіяльності підприємства, що сприяє встановленню достатнього рівня фінансової незалежності підприємства; регулює збалансованість показників ліквідності, платоспроможності у довгостроковій перспективі; урівноважує поточні питання фінансових ресурсів та їх ефективного використання; дозволяє витримувати наплив зовнішніх негативних економічних чинників, а також простояти їм в певній мірі [2]. Важливою функцією УФБП є також здатність побудувати ефективну, грамотну систему фінансового менеджменту підприємства, яка сприятиме прийняттю максимально точних, чітких та необхідних фінансових рішень.

Важливою умовою для ефективного управління є чітке дотримання принципів (рис. 1), без яких унеможливується формування злагодженої роботи усіх підрозділів підприємства. Впровадження даних постулатів у процес управління сприяє також побудові механізму, що діє для запобігання або подолання загроз зовнішнього та внутрішнього середовищ [5].